

Prága 2016/2017 őszi félév

Ha valaki kimegy tanulni külföldre alapvetőnek tartja, hogy lesznek más Erasmusos diákok is, akik ugyanazt tanulják, csak más-más országokból érkeznek. A Károly Egyetem teológiai karán (*Catholic Theological Faculty - Charles University*) azonban ez nem mindig olyan egyértelmű. Ennek ellenére azt gondolom, óriási tapasztalat és önismereti próba. Valóban nem gyakran akadtak teljesen ugyanabban a helyzetben élő diákok itt, de hasonló helyzetben lévő Erasmusosok, vagy csak itt tanuló diákok természetesen sokan voltak. Sőt Prágában egyre több magyarral lehet találkozni, és van magyar szentmise is minden héten!

Az első hét hosszadalmas, és talán kissé bonyolult ügyintézéseinek közepette, sokat jelentett az Erasmusos koordinátor türelmes és körültekintő segítsége. Ezeket a város különböző pontjain kellett elrendezni, így a második hétre már sok helyen kezdtem magam kiismerni ebben a nyüzsgő, de valóban szép városban. Bár a szeszélyes időjárását nehéz volt megszoknom, ez arra tanított, hogy hálás legyek azért a néhány óráért, amikor pl. kisütött a nap, és a város egészen más színben pompázott, vagy akár a kollégium körül tudtam egy rövid sétát tenni a nyugodt parkokban. Apropos kollégium. Ez egy igen érdekes tapasztalat volt, ugyanis azt hiszem picit másra számítottam. Egyébként meg kihívás, és formáló tapasztalat volt itt az élet. Főleg, hogy itt tudtam legtöbbet találkozni az Erasmusos diákokkal (alapvetően ketten voltunk egy szobában), akik társaságában sokkal izgalmasabb és örömtelibb volt átvészelni egy-két nehezebb pillanatot is. Tanulószobába is el lehetett vonulni, ha éppen nem valamelyik grandiózus könyvtárban szerettem volna felkészülni az órákra. Illetve két zongoraszoba is volt, ahova csak egy kulcsot kellett kérni a portán, és már lehetett is kikapcsolódni ilyen módon is.

Ahogy a koordinátor, a tanárok szintén hihetetlen lelkesek voltak itt is, és segítőkészek. Mivel nekik sem anyanyelvük az angol, ezért teljesen át tudták érezni a helyzetet és megértőek voltak, ha ezzel kapcsolatos nehézségeim akadtak. A szemináriumi kurzusok interaktívak voltak, az egyéni meglátásra kíváncsiak. Volt olyan kurzus, ahol a részvételen kívül ez a fajta megosztás volt az egyetlen követelmény a tantárgy teljesítéséhez, de olyan is volt, ahol egyedül voltam diák, és a tanszéken beszélgetve ketten vitattuk meg egy adott könyv fejezeteit.

Az Úr gondoskodását ott tapasztaltam meg leginkább, amikor mit sem tudva a lehetőségről, egy ott tanuló diák jóvoltából csatlakozhattam az egyetem kis kórusához (*Acant*), akik az első perctől kezdve befogadtak, annak ellenére, hogy egy kukkot nem értettem csehül. Egyébként a tanár és a többiek is beszéltek angolul, így nagyon kedvesen sokszor lefordították nekem a tudnivalókat, és a koncertekbe is bekapcsolódhattam. Velük voltam szinte a legtöbbször, kétszer volt egy héten próba, és gyakran hétvégén is velük mentem valamilyen városi programra.

Ami még nagyon csodálatos volt, hogy az Erasmusos diákoknak tömördek programot szerveztek. Ha leleményesek voltunk és időben regisztráltam rájuk, akkor nagyon jó alkalmak voltak arra, hogy itt Prágán és a kollégium falain kívül is megismerjek más diákokat a különböző országokból.

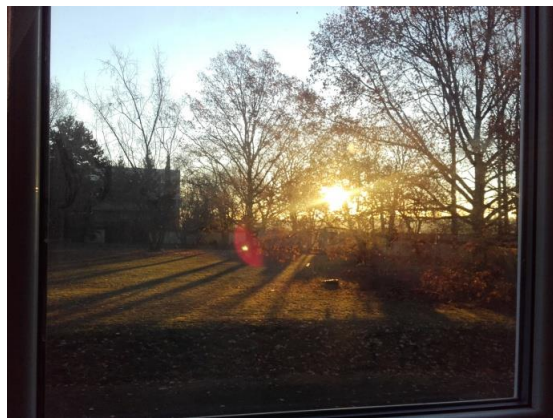
Lehet, hogy kihagytam valamit? Ja igen: bár Prágáról az a hír járja, hogy nem igazán „vallásos város” és a gyönyörű templomokat, katedrálisokat nem sokan látogatják. Erről egy félév után azt gondolom, hogy lehet, hogy a statisztika ezt mondja, de ami biztos: van lehetőség dicsőítésre akár kéthetente, van International Student Worship, és havonta Taizéi ima alkalmakon is részt lehet venni, és számos nyelven lehet vasárnap ünnepelni.

Összességében nekem Prágában egy nagyon szép és áldott kalandban volt részem. Azzal együtt, hogy természetesen a tanulásra is becsületes időt kellett szánni, szerintem érdemes kipróbálni, belevágni, és bátran bízni abban a túlaradó Szeretetben, amely mindenhová elkísér bennünket!

Soós Bernadett

Kilátás az ablakomból

A kollégium körül

Catholic Theological Faculty

